

Ey Can 17

– MehmetALİ · 22 Ağustos 2011

Ey Can!.. Her zalim bir zulümle devrilir, tarih boyunca tekrarlanan biçimiyle. Bazen gelenin gidene arattığı da bilinen haldir.

Ey Can!.. Yaşamın "hayat" dediğimiz ömürden kopuk olması beraberinde birçok vahşete de tanıklık ettiği çağımızda olanların fakire ve fukaraya musallat olduğunu da bilmekteyiz.

Ey Can!.. Görünmez ahtapot kolları gibi benliğimizi saran yabancılaşmanın getirdiği her taklid, özümüze dönüşün önünde aşılması mümkün olmayan, oldukça zor engeller olarak görülmekte olup, insanlığın muhtaç olduğu huzursuzluğa bir derman olmayan kabuktaki değişimler, zaman içinde kangrene dönüşen bir yara misali ruhumuzu aşındırır ve bizim biz olmamız gerektiği yerde bir başkası olarak ortaya çıktığımızın işaretidir. Ruhumuzu kemiren hastalıklardan kurtulmanın reçetesi, daima kendi benliğine, tarihine, kültürüne, inancına, öz değerlerine aşinalıktır.

Ey Can!.. Yazdıklarımızın insanlığın önünde bir reçete olmadığını ispatlama görevi başkasına ait olması gerekirken, içimizdekilerin kalkıp bir başkasının savunuculuğuna soyunmasından daha büyük acı ne olabilir?

Ey Can!.. Bilmen gereken en önemli hususlarda biri, kendi öz değerlerine yabancılaşanların kendilerine bir hayrının olmadığı hususunda kendini bilgiyle, tecrübe ile donatmak olmalıdır. Bak ve gör, çağımızda yaşananlara, onlarca sene önce kararlaştırılan ve bir domino taşı gibi yerinden oynatılan, kırk-elli-altmış- yetmiş senelik, çatırdamasına imkansız gözüyle bakılan saltanatlarla..

Ey Can!.. Sen, kendini bilgi ile donatmadıkça, sen kendini tanımadıkça ve özüne bağlı olmadıkça, her tehlikenin farkına varamaz ve olanı-biteni olması gereken olarak görür, bir kum saatinde eriyip giden zaman misali yok olmaya mahkum olursun.

Ey Can!.. Sana nasihat etme gibi bir niyetim olmadı, olamaz da. Sen, kendin olanlara bakıp bir ders çıkarmak zorundasın ve geçmişe dönerek dersler çıkarmalısın ki zor durumlara düşmekten, kendini ve insanını kurtarma yollarını bilme sorumluluğunu taşımayı, var oluşun bir mükellefiyeti bilmelisin.

Ey Can!.. Onlar, nasıl bir inkılâpla sarsılacaklarını ve yıkılacaklarını bilmekten uzak bir yaşantıya sahip iken, şimdi mazlumların rolünde kendilerini ezilmiş hissedeler.

Ey Can!...Bir zulümden kurtulduklarını zannedenler, başka zulümlere davetiye çıkarttıklarını bilmemenin şaşkınlığı içinde gidene sövmeyi geleni övmeyi sürdürürler.

Ey Can!.. Herşeyin bir kemlâli olduğu gibi bir zevalinn olduğunu hatırlardan çıkarma.

Ey Can!.. Sana verilen nimelerin kıymetini bilmediğin zaman, elinden o nimetler alındığında tekrar dünyaya gelmeyi arzular ve "Keşke toprak olsaydım" dersin de ol zaman herşey olup bitmiştir, pişmanlığın bir değeri söz konusu olmaz.

Ey Can!.. Zulmün sahibi ne derecede zalim ise mazlum olan da o kadar haklıdır. Bilmez misin her Firavuna bir Musa gereklidir.

Ey Can!.. "Her dinsizin hakkından bir imansız gelir "der , ak sakallılarımız.

Ey Can!.. Bak etrafına ve yaşlılardan dinle düne dair olanları ve bitenleri. Onlar canlı tanığıdır, geçtiğimiz

yüzyılın. Onların büyüklerinin kendilerine anlattığını, şahsına değerli bir miras bil ve tarihten ibret alınmadığı zaman tekerrürün mukadder olduğunu anla.

Ey Can!.. Seninle muhabbetimiz devam ederken, seni sözlerimle incitmişsem, hakkını affetmeni isterim. Çünkü bu dünyada ne kadar ekmeğimiz ve suyumuz varsa o kadar yaşarız. Bakarsın, bir daha yazmak, kısımette olmayabilir.